

ضرب‌المثل‌های فارسی «ک»

«کاچی بهتر از هیچی است.» یا «کاچی به ز هیچی.» ...

- «کاچی بهتر از هیچی است.» یا «کاچی به ز هیچی.»
- «کار از محکم‌کاری عیب نمی‌کنه.»
- «کار بوزینه نیست نجاری.»
- «کارکردن خر و خوردن یابو.»
- «کاری را که گرگ به سختی انجام دهد، روباه به آسانی از پیش برد.»
- «کارد، دسته خودشو نمی‌بره.»
- «کار نباشه زرنگه.»
- «کار، نشد نداره.»
- «کار نیکو کردن از پر کردن است.»
- «کار هر بز نیست خرمن کوفتن // گاو نر می‌خواهد و مرد کهن»
- «کاری بکن بهر ثواب؛ نه سیخ بسوزه نه کیاب.»
- «کاسه جایی رود که قدح بازآید.»
- «کاسه داغتر از آتش.»
- «کاسه را کاشی می‌شکنه، تاوانش را قمی می‌ده.»
- «کاشکی را کاشتند سبز نشد.»
- «کاشکی نم زنده می‌شد؛ این دورانم دیده می‌شد.»
- «کافر همه را به کیش خود پندارد.»
- «کاه از خودت نیست کاهدون که از خودته.»
- «کاه بده، کالا بده، دو غاز و نیم بالا بده.»
- «کاه پیش سگ، استخوان پیش خر.»
- «کاه را در چشم مردم می‌بینه کوه را در چشم خودش نمی‌بینه.»
- «کاهل به آب نمی‌رفت، وقتی می‌رفت خمره می‌برد.»
- «کیاب پخته نگرده مگر به گردیدن.»
- «کیکش خروس می‌خونه.»
- «کیوتر با کیوتر باز با باز // کند همجنس با همجنس پرواز»
- «کپه هم با فعله است؟»
- «کجا خوشه؟ اونجا که دل خوشه.»
- «کج می‌گه اما رج می‌گه.»
- «کچلی را گفتند: چرا زلف نمی‌گذاری؟ گفت: من از این قرتی‌گریها خوشم نیامد.»
- «کچل نشو که همه کچلی بخت نداره.»
- «کچلیش کم، آوازش.»
- «کدخدا را ببین، ده را بچاپ.»
- «کرایه نشین، خوش نشینه.»
- «کرم‌داران عالم را درم نیست // درم‌داران عالم را کرم نیست»
- «کرم درخت از خود درخته.»
- «کزدم را گفتند: چرا به زمستان در نمی‌آپی؟ گفت: به تابستانم چه حرمت است که در زمستان نیز بیرون آیم؟»
- «کس را وقوف نیست که انجام کار چیست.» (هر وقت خوش که دست دهد مغتم شمار) حافظ
- «کس نخارد پشت من جز ناخن انگشت من.»
- «کسی دعا می‌کنه زنش نمیره که خواهرزن نداشته باشه.»

«کسی را در قبر دیگری نمی‌گذارند.»

«کسی که از آفتاب صبح گرم نشد از آفتاب غروب گرم نمی‌شه.»

«کسی که از گرگ می‌ترسه گوسفند نگه نمی‌داره.»

«کسی که با مادرش زنا کنه، با دیگران چها کنه.»

«کسی که به ما نریزه بود، کلاغ کون‌دریده بود.»

«کسی که در کشتی سوار است، با ناخدا نمی‌جنگد.»

«کسی که منار می‌دزده، اول چاهش را می‌کنه.»

«کسی که خریزه می‌خوره، پای لرزش هم می‌شینه.»

«کنشته از بسکه فرونست کفن نتوان کرد.»

«کفاف کی دهد این باده به مستی ما// خم سپهر تهی شد ز می‌پرستی ما»

«کف دستی که مو نداره از کجاش می‌کنند؟»

«کفتر صناری، پاکریم نمی‌خونه.»

«کفتر چاهی جاش توی چاهه.»

«کفشات جفت، حرفات مفت.»

«کفشاش یکی نوحه می‌خونه، یکی سینه می‌زنه.»

«کفگیرش به ته دیگ خورده.»

«کلاغ آمد چریدن یاد بگیره پریدن هم یادش رفت.»

«کلاغ از وقتی بچه‌دار شد، شکم سیر به خود ندید.»

«کلاغ از باغمون قهر کرد، یک گردو منفعت ما.»

«کلاغ خواست راه رفتن کیک را یاد بگیره راه رفتن خودش هم یادش رفت.»

«کلاغ، روده خودش درآمده بود اونوقت می‌گفت: من جراحم.»

«کلاغ سر لونه خودش قارقار نمی‌کنه.»

«کل اگر طیب بودی سر خود دوا نمودی.»

«کلاه را که به هوا بیندازی تا پائین بیاید هزار تا چرخ می‌خوره.»

«کلاه کچل را آب برد گفت: برای سرم گشاد بود.»

«کلفتی نون را بگیر و نازکی کار را.»

«کلوخ‌انداز را پاداش سنگ است// جواب است ای برادر این نه جنگ است»

«کله‌اش بوی قورمه‌سبزی می‌ده.»

«کله‌بز برخاست سگ جایش نشست.»

«کله‌گنجشکی خورده.»

«کمال همنشین در من اثر کرد// وگر نه من همان خاکم که هستم» سعدی

«کم بخور همیشه بخور.»

«کمم گیری کمت گیرم؛ نمرده ماتمت گیرم.»

«کنار گود نشسته می‌گه لنگش کن.»

«کنگر خورده لنگر انداخته.»

«کور از خدا چی می‌خواهد؟ دو چشم بینا.»

«کور خود و بینای مردم.»

«کورشه اون دکانداری که مشتری خودشو نشناسه.»

«کور را چه به شب‌نشینی.»

«کور کور را می‌جوره آب گودال را.»

«کور هرچی توی چنجه خودشه خیال می‌کنه توی چنجه رفیقش هم هست.»

«کوری دگر عصاکش کور دگر بود» (سنی که روز حشر شفیعش عمر بود...)

«کوزه خالی، زود از لب بام میافته.»

«کوزه‌گر از کوزه شکسته آب می‌خوره.»

«کوزه نو آب خنک داره.»

«کوزه نو دو روز آب را سرد نگه میداره.»

«کوسه دنبال ریش رفت سیبیلشم از دست داد.»

«کو فرصت؟»

«کوه بکوه نمیرسه، آدم به آدم میرسه.»

«کوه، موش زاییده.»